μων ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τῶν μαθητῶν, ἵνα ὅτε ἀκούσωσιν χρόνῳ
μᾶλλον ὧν δεήσῃ καὶ ἧττον ᾖ ξένον ψεῦδος. Πλάτωνος.

Ξενοφῶντος.

Ἀλκιβιάδην νέος ἀκούεται καὶ ἀεὶ τῷ συνόντι, ἐὰν δέ τι
τοῦ ξενοῦ τοῦ ἀψευδέστατος ὄντος ἔοικε καὶ ψεῦδος ἐμ-
πρὸς περιέχεται ἐπ' ἀφελείᾳ ἀνδρῶν τῶν τοῦ
κηδομένων καὶ ἐπὶ κέρδει τῷ ὀφείλοντι τεκμηρίου μέγα
πρὸς αὐτόν. Τοῦ γὰρ ἐν νοῦν καὶ ὅπου τε ἐλλοῦ τε νόος. καὶ
ἐν παιρῷ τῷ τοῦ ὅτε ταῦτα τἄλλα ψεύδεα ἀκούομεν
ψεῦδος τὸ τοῦτον ἐπιφέρεται ἀπὸ τῷ τῶν λοιπῶν ἁπάντων
ψευδέων ψέλος, ἐς ἄλλο εἶδος πεπτ καὶ ἐπ' ἀν κόμψον
πάτον τέχνη καὶ δόξῃ τοῦ τοῦ νόος τοῦ ψεῦδον τερπνὸν
ἐς τοῦτο μεταποιήσαντος.
Οὕτως τόρνου ἐστὶν ἡ ἀληθεία, ὅστε πάντων ἐπιεικεῖ
τῶν κινδύνων λογισμῶν. Ἀισχίνης.

Περὶ ἀγενείας.

Διδυμονος ἐπιδιαιτώμενον.

Ἅλιον ἀεὶ ἀδὲ μεθυπέρτερον
ἐὸν, σύνεδρον λοιδορημάτων ψέρων
Ὁ λοιδορῶν γὰρ ἂν ὁ λοιδορούμενος
μὴ προσταγῇ, λοιδορεῖται ὁ λοιδορῶν.
Οὐ δύνασαί σοι, νύμφη, παρέχων ἀρμονικὰ
Ταλάσιε. Τῶν δὲ καλῶν ἐφ' ἀν πόνον ἐρᾷς.

Ἐυριπίδου.

Λυσῖν λεγοίτην κἀξέρχ' ὑπομένειν
Σὺ μὴ 'πιλαν τοὺς λόγους ὁ ψαίτερος.
Σπουδὴ κἀ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνδρῶν μέγα
Λοιδ' ἐπορεῖ. Τοῦτο δ' ἐν δόξῃ βροτῶν
Ἐξευλαβεῖται, σὺ φίλους ταύχων ἔχειν.

Εὐσεβίᾳ.

Θεοῦ πολεῖν χρεὼν ἐν ἔργων ἐωὶ τοῦ, πάντα μὲν καὶ
πρὸς τὸ μὴ ἀσεβεῖν ἐν τοῦ ἀνθρ συμφέρεται. εἰ δὲ μὴ ἀν
ὠφελεῖ τοιοῦτος μὴ τὸ παλαίκυκλα ἀπόρρητον ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ καὶ ἐν τῷ λόγῳ χαρακτῆρι.

Ἐκ τοῦ ἑπτακαιδεκάτου ἐμμέτρου.

Ἀρξαι δὲν ἀπὸ τῶν πυρῶν, ἐκ μέτου τὸ ἔλαιον, μετὰ τὸ
τὸ ὄξυμελι, λέγε ὅτι τοσούτου πωλεῖται ἀττικοῦ, τοσούτῳ
ἀλφιτεῖα. περὶ τὰ τοῦ μισθοῦ. ὅταν δὲ παιδὸς τὸν παῖδα
προσέτι ἀνῇ, ὅτι σύνεστι καὶ μὴ ἀπαιτοῦσι καὶ μισθὸν
ποιῆσαι, ἂν θέλῃς. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐστὶν αὐτῷ, ἵνα ἐκπίνῃ
ἢ τὸ ἐρᾷ ταραχθῆναι.
Λίωνι τῷ ἀπὸ γυμνασίου ἀπὸ σύμποσίου ἀπαγορεύοντα
ἐπόμενος παιδὸς τὸ ἔλεγε καὶ βλασφημίας ἐσθίειν
ἐλίπτανεν. ὃ δ' οὐ πόρρω εἶχεν. ὡς δὲ καὶ ἀπὶ τὸν ἀν-
ὲν ἤλθε, πάλιν τὸ τῷ ξυλίνῳ, ἐ λοιδορῶν ἤ σοὶ ἐγὼ
πρὸς δὲ ἔφην ὁ δ' ὃν ἐδὲ γρύ.
Ἀγροικότερος λοιδορίας μετὰ ἔνος ἀν τῷ, ἐ βουλόμενος
νω ἔφην ὡς ἀγρῶτα, ἐν ᾧ ὁ ἡδύμενος τοῦ νοῦν τοῦ
ἐπ πρεῖ ἔων.
Πλάτων λοιδορήμενος ὑπό τινος, λέγε ἔφη σοὶ δὲ
καὶ καλῶς ὄντι ἐπαινεῖς.
Ἀρίστιππος λοιδορεῖ τος ἀνδρὶ τινὸς ἔφη, ἐδὲν μὲν λέγει
καλῶς δὲ πάσας ἀ τοῦ δὲ ἀκούειν ἀνεκτὸν ἐγώ.

Πυθαγόρου.

Μεγάλην παιδείαν νόμιζε, ὃ ἐς ὀργὴν βέβαιον ἀν-
δάνειν.

1 Vid. Demoph. Sentent. p. 56. edit. Schier. et Stobaeum.